

FEDERACIÓ CATALANA de CINECLUBS

9a JORNADA DEL CINECLUBISME CATALÀ PROGRAMA

Santa Coloma de Gramenet, 18 d'octubre 2014
Cineclub Imatges

Cineclubs participants a la Jornada:

Cineclub Imatges (Santa Coloma de Gramenet) i exercint d'Amfitrió (Ginés Fernández, Beatriz Patraca, María Gabarrón, Víctor Guerrero, Quim Pérez, Roberto, Pedro Marín, Roberto Rubio i Joan Vericat i esposa); **Cineclub Adler** de Lloret de Mar (Joan Moret); **Cineclub amics del cinema de la capital del cava de Sant Sadurní d'Anoia** (Rafael Jarrod); **Cineclub amics del cinema de la Vall de Ribes** de Ribes de Freser (Joaquim Roqué); **Cineclub de l'Associació Cultural de Granollers** (Jordina Medalla, Ricard Causa i Lambert Botey); **Cineclub de l'associació d'Enginyers de Barcelona** (Juan Manuel García); **Cineclub Barcelona Espai de Cinema** (Lourdes Feixa, Laura Marino, Olga Iglesias, Ema Fernández i Julio Lamaña); **Cineclub Bigues i Riells** (Lola Paris, Rosa Ventura i Joan Salvany); **Cineclub Diòptria** de Figueres (Rosa Llinàs); **Cineclub El Casal – La mirada del cinema** de Mollet del Vallès (Miquel Coll i Enric Pérez); **Cineclub Hal2002** de Molins de Rei (Pere Vila); **Cineclub Igualada** (Joan Fitó); **Cineclub La Garriga** (Miquel Vinyals, Roser Folguera i Glòria Rocabayera); **Cineclub La Lira de Roquetes** (David Torres, Roc Salvadó); **Cineclub La Seu d'Urgell** (Jesus Galindo i David Canut); **Cineclub Manresa** (Enric Roca, David Torras i Gerard Quinto); **Cineclub Olot** (Josep Costa); **Cineclub Patronat de Premià de Mar** (Judith Cisa i Laura Casanova); **Cineclub Pessic** de Dénia (Pais Valencià) (Paco Ximenes); **Cineclub Sabadell** (Miguel Angel Rodríguez); **Cineclub Sala 1 de Vilanova i la Geltrú** (Eloy Escudero, Gem Bernadó, Anaïs Ayala, Alba Cruells); **Cineclub Sant Esteve de Sant Esteve de Palautordera** (Carles López); **Cineclub Valls** (José Luís Vicente); **Cineclub Vic** (Quim Crusellas i Antoni Carmona); **Cineclub Vilafranca** (Pablo Sancho, Josep Maria Escofet, Andreu Navarro i Manel Balaguer); **Cineclub Xiscnèfils** de Cerdanyola del Vallès (Jordi Mena, Marta Boneu, Aurèlia Serrado i Pepe Otero); **Club Cinema Castellar** de Castellar del Vallès (Àlex Portolés).

Altres assistents: Francesca Prats (FCC); Rosa Maria Ferrer (sòcia d'honor de la FCC); Josep Maria López Llaví (soci d'honor de la FCC); Agnès Varda (realitzadora); José Luís Guerín (realitzador); Esteve Riembau (Director de la Filmoteca de Catalunya), Meritxell Bragulat (Directora de la Mostra de cinema àrab i del mediterrani).

S'excusen: Cineclub 8 ½ de Cassà de la Selva, Cineclub Altafulla Link, Cineclub Olesa de Montserrat, Cineclub del Centre de Lectura de Reus, Cineclub Culturarse de Sagunt, Cineclub Emmetcinats d'Abrera, Cineclub Les

Valls d'Andorra, Cineclub El Cercle de Barcelona, Cineclub Sant Jaume de Premià de Dalt, Cineclub Sitges i Cineclub Vitarris de Vidreres.

En resum un total de 27 cineclubs i pràcticament 80 persones participant a la matinal i l'Assemblea General de la FCC

PROGRAMA

Espai: Biblioteca Singuerlin.- Plaça Sagrada Família,

09,30 - 10,15.- **Rebuda dels cineclubistes + esmorzar + Visita exposició "Tot recordant Miquel Porter"**

10,30h – 12,30.- **"L'autor i el seu públic". Conversa amb Agnès Varda i Jose Luís Guerín.**

13,00.- **Dinar. Restaurant El cantó.**
El menú serà de 16€

16,00.- **Assemblea General de la Federació catalana de cineclubs.**

18,00h.- **Lliurament dels Premis Jose Maria Nunes de la Federació catalana de cineclubs 2013**

18,30h.- **Projecció "Accatone".** (PP Pasolini) Recordem 10 anys de la mort del Miquel Porter i Moix i celebrem l'any Pasolini. Projecció d'"Accatone" de Pasolini presentada per Martí Porter Huerre (Ass. Amics de Miquel Porter) i Juan Manuel García (Cineclub Ass. Enginyers de Barcelona + Grup Pasolini).

20,35h – 21,15.- **Concert de Boris i l'altra banda presentant "Casassades d'en Porter".** Interpreten cançons de Miquel Porter i Enric Casasses.

Organitzen:

Amb l'ajut de:

Premis Jose Maria Nunes de la FCC patrocinat per:

Amb la col·laboració especial per l'acte amb Agnès Varda:

Tots els actes d'homenatge a Miquel Porter estan organitzats per:

INFORME

El Cineclub Imatges de Santa Coloma de Gramenet va ser el perfecte amfitrió en aquesta, la 9a Jornada del cineclubisme català. Durant l'espai de presentació i esmorzar a la Biblioteca del Singuerlín vam tenir l'oportunitat de veure la **exposició sobre Miquel Porter i Moix** que està a la disposició de tots els cineclubs.

A les 10,30 va començar la **conversa entre Agnès Varda i José Luís Guerin**. Els havíem proposat com a tema "L'autor i el seu públic" però lliurement la conversa va anant derivant allà on els portava el fil de la seva conversa.

Guerin va començar reconeixent la tasca dels cineclubs, fonamentals per a la seva formació com a realitzador. Pel contrari *detesta* els festivals que considera "electoralitzats". Durant una setmana se li dóna al públic uns films que no estan preparats per veure ja que no estan acostumats.

Agnès Varda també considera als cineclubs molt importants a la seva carrera. Són els que la van sostenir al principi de la seva filmografia. Quan al 1954 estrena "La pointe courte" són els cineclubs suïssos i francesos els que projectaran la pel·lícula. Insisteix en que l'elogi als cineclubs és sincer i que també ho va ser pel seu marit Jacques Demy que veient musicals americans a les sales dels cineclubs va tenir ell mateix ganes de fer-los. En quant al paper dels festivals no està d'acord amb Guerin. Millor un festival que res. Poden ser un punt de contacte del públic amb el cinema allà on no hi ha res. És necessari proposar films encara que sigui per que una, dues, tres, quatre o cinc persones puguin tenir una revelació que promogui el cinema.

Li va passar sovint que sent a sales de cinema a petites poblacions, les seves pel·lícules no interessaven a ningú. Però potser valia la pena si l'interessava a una persona. No és un tema de quantitat sinó de qualitat. S'ha de fomentar que la gent s'acosti a les pel·lícules, als autors. I per a ella així va ser des del principi gràcies als cineclubs.

Guerin creu que és més una elecció política, ja que amb els diners amb el que es finança un festival es podria finançar a 10 cineclubs. Varda comenta que l'important és la motivació de la gent per continuar amb la tasca dels cineclubs.

Guerin comenta que li sembla que Agnès Varda forma part d'una comunitat de cineastes que a partir dels anys 60' realitzaren les seves pròpies pel·lícules, que al cinema de la realitzadora ell veu també la presència de Cris Marker, Sara Gómez... I que ell té certa enveja d'aquesta "Comunitat de cineastes".

Varda li contesta a Guerin que ho ha idealitzat tot, Que la Nouvelle Vague va ser un grup construït des de Cahiers du cinéma on es discutia principalment de cinema americà. Però que amb Marker no va parlar mai de cinema. Amb Godard i Ana Karina es veien els diumenges per dinar junts però tampoc parlaven ni de cinema ni del públic. Potser és perquè els francesos són una mica individualistes.

Guerin comenta la impressió que li va fer el film "Loin du Vietnam", un film col·lectiu on va participar Agnès Varda.

La directora francesa comenta que aquesta pel·lícula va ser una experiència fallida. Ells volien dir que encara que estaven lluny eren solidaris amb el poble vietnamita. Però el resultat va ser tan intel·lectual que la pel·lícula només va convèncer als que ja estaven convençuts. Però allà va aprendre una lliçó que va ser que el cinema polític s'havia de fer per a tots els públics i no només per a uns quants. No cal demostrar ser intel·ligent per arribar a tothom. Hagués estat millor una pel·lícula més popular. També li va plantejar la pregunta sobre Què és el cinema militant?

Seguint el fil de la conversa, Agnès Varda recorda com un dia va veure al carrer persones que recollien productes que estaven a terra en un mercat. Va començar a pensar en el tema i va començar a documentar-se i a pensar en un film sobre la nostra societat de sobreconsumició, un tema social. I va intentar fer un documental (Los espigadores y la espigadora) agradable pel públic. I va voler donar la paraula a aquelles persones que recollien aliments. Però no volia ser una sociòloga i per això va voler mostrar altres elements en el documental, com pintures per exemple. Es va donar el gust de fer un film social des d'un punt de vista personal. I la sorpresa va ser que el documental va funcionar molt bé i que molts grups de caire social l'utilitzaven per parlar del tema de la

sobreexplotació. I eren les mateixes persones que recollien els aliments les que parlaven des del documental. Va tenir la sensació de que la seva pel·lícula va ajudar a sensibilitzar les persones, a fomentar un canvi d'actitud en les persones que veien el documental. Va aprendre tant amb aquest documental que va decidir visitar-los dos anys després, era una forma d'agrair-los. I allà es van connectar com si ja fossin vells amics.

José Luís Guerin comenta el treball d'Agnès en quant a la fotografia de les seves pel·lícules i en especial sobre el retrat. Recorda al públic la faceta de fotògrafa d'Agnès Varda. Guerin reflexiona sobre la fotografia, fixa i muda, un gran misteri.

Varda li comenta que ell també havia treballat aquesta imatge fixa en "Tren de sombras". De fet, reconeix una mútua curiositat per la imatge fixa, pel retrat.

Agnès Varda mostra un fragment d'un film en el que a través del record, visita a un parent llunyà que viu en un vaixell, un cosí del seu pare.

Canviant de tema, José Luís Guerin comenta com la pel·lícula d'Agnès Varda "Cléo de 5 a 7" sempre estava en tots els manuals de cinema que ell consultava com exemple de pel·lícula en la que el

temps coincidia exactament amb l'acció representada. Conjuntament amb "High Noon".

Si, diu Varda, amb la diferència que a la seva pel·lícula Cléo estava sempre en el plano i no com "Solo ante el peligro" on el muntatge et portava d'un personatge a un altre.

Guerin comenta també cert aspecte documental en la seva filmografia, inclús en les pel·lícules de ficció, com a "Sans toi ni loi". Si, comenta Varda, és una mica el que estic fent a l'actualitat, una mica com la conquesta de la intimitat. Guerin pregunta si no és gràcies a l'ús de càmeres digitals. Ella creu que no, que no és un tema del format sinó de la implicació de l'autor. Posa per exemple que els seus últims treballs estan més relacionats amb museus i sales d'exposició que amb cinemes. I que aquest mètode de treball li convé perfectament. Treballa 3 o 4 dies en la instal·lació, després torna pel muntatge. Les jornades són curtes i en aquestes feines pot treballar més des d'un punt de vista artístic. Però el que és important és que les instal·lacions siguin filmades i que també es puguin exhibir a l'igual que un curt abans de la projecció d'un llargmetratge.

Guerin comenta el fet que sigui una dona en un món majoritàriament d'homes. Varda comenta que hi ha una dona molt abans que ella i que pràcticament la història del cinema l'ha oblidada i que va ser Alice Guy. Ja feia films a principis del 1900, com un sobre una dona embarassada que es passeja tot robant objectes fàl·lics com un cogombre, per exemple. Va ser una dona que va tenir preocupacions feministes des del seu cinema i que no se li va reconèixer fins fa poc.

Guerin comenta la importància de la transmissió en el cinema de Varda. El seu cinema ha estat com una escola on hem après molt. Varda comenta que no tant, per exemple a "Cléo de 5 à 7" estava de fons la guerra d'Algèria. I ella volia mostrar que molts francesos no estaven d'acord amb aquesta guerra nefasta. El que és important no és tant la transmissió sinó reconèixer que no podem estar fora del món. Hem de ser lliures per buscar la veritat. Hem de ser com ocells buscant aquesta veritat, una bellesa que certament existeix.

Reflexionant sobre el públic i la condició d'artista, Varda recorda una anècdota: la primera vegada que va exposar la seva obra a la Xina tenia molta por que no vingués ningú a veure la exposició. Va veure un circ a prop i va voler fer com fan ells per atreure el públic. El que va fer va ser disfressar-se de patata i va venir molta gent.

És important ser innovador, atrevit, però el problema es planteja quan es vol arribar a un públic general. La major part de les seves pel·lícules han anat més o menys bé. "Sans toi ni loi" però va ser tot un èxit malgrat ser un film social i dur. Què vol dir que una pel·lícula ha tingut èxit? Un gran film comercial a França pot fer més de 14 milions d'espectadors. No es pot competir amb "Star Wars". L'èxit és quan una pel·lícula com "Sans toi ni loi" encara és exhibida 20 anys després de fer-la. Casos com el de "Last tango in Paris" són excepcionals dins el cinema d'art i assaig. És molt difícil arribar a un gran nombre de públic.

Van ser més de dues hores de xerrada i projecció d'alguns fragments de films d'Agnès Varda. Aquestes línies són només un breu resum. Va ser un acte purament cinèfil que per primera vegada en aquests 9 anys programàvem dins la nostra jornada anual de cineclubs.

Posteriorment vam anar a dinar plegats, moment per compartir les impressions de la conversa Varda-Guerin amb els companys de taula.

A la tarda teníem l'**Assemblea anual de la Federació catalana de cineclubs** de la qual es redactarà la seva acta corresponent.

Posteriorment es van lliurar els **premis Nunes de la Federació catalana de cineclubs als millors cineclubs del 2013**. El resultat va ser el següent:

El jurat: Jordina Medalla (Cineclub AC Granollers); Lourdes Feixa (Cineclub Barcelona Espai de Cinema) i Xavier García Puerto (Director Festival REC)

Millor Cineclub 2013: **Cineclub Vic**

Millor programació de cinema català: **Cineclub Sala 1 de Vilanova i la Geltrú**

Millor cineclub Jove de menys de 10 anys: **Cineclub Sitges**

El jurat vol fer esment especial (malgrat no haver-se presentat als premis) del Cineclub La Garriga. Amb la campanya "SOS Alhambra" ha aconseguit la digitalització i la renovació del cinema de La Garriga. Ha demostrat com la societat civil, en aquest cas liderada pel cineclub La Garriga, ha estat capaç d'aconseguir una fita molt complicada en quant que la quantitat de diners que havien de reunir era molt alta. És un exemple per a tots els cineclubs de Catalunya que es veuen immersos actualment en situacions similars.

A continuació un extracte de l'acta:

PREMI MILLOR CINECLUB JOVE (10 Anys o menys)

Premi: dues programacions del catàleg CINESUD

Per ser un cineclub que ha sabut adaptar-se a un públic molt específic en un entorn on el públic estranger és nombrós. Representen un model de cineclub

equilibrat entre el gust dels programadors i els interessos del públic. Per totes aquestes activitats el públic ha respost amb una mitja d'espectadors per sessió molt alta, de fet una de les més altes de tots els cineclubs de Catalunya. **Per totes aquestes raons el jurat ha decidit atorgar aquest premi al Club Sitges.**

PREMI JOSE MARIA NUNES DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE CINECLUBS AL CINECLUB AMB LA MILLOR PROGRAMACIÓ DE CINEMA CATALÀ

Premi: dues programacions de cinema català en DVD/BR de qualsevol distribuïdora

Per haver organitzat un cicle de cinema Català original i compromès, arriscat en quant a l'aposta cinèfila. Per haver sabut integrar un valor afegit en aquestes sessions convidant als realitzadors i organitzant activitats amb ells i el públic per aconseguir unes sessions molt participatives. **Per tot això el jurat ha decidit atorgar aquest premi al Cineclub Sala 1 de Vilanova i la Geltrú.**

PREMI JOSE MARIA NUNES DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE CINECLUBS AL MILLOR CINECLUB DEL 2011

3 programacions en 35mm, DCP, DVD o BR; facilitat per la distribuïdora GOLEM

Per la seva llarga trajectòria; per la seva diversitat en la programació per arribar al màxim de públic possible. Per l'esforç de programar en un espai no central de la seva ciutat i malgrat la dificultat, omplir les seva sala sessió darrera sessió; per donar suport als realitzadors locals, per estar molt propers al teixit social de la ciutat amb múltiples col·laboracions. Representen la llarga tradició del cineclubisme català en un exercici d'excel·lència. Ha demostrat poder seguir la tradició cineclubista des de 1958 però tanmateix adaptar-se a les exigències dels nostres temps. **Per tot això, considerem que el premi Jose Maria Nunes de la Federació catalana de cineclubs al millor cineclub del 2013 és per al Cineclub Vic.**

Al finalitzar el lliurament dels premis començava de nou la part oberta al públic general amb la **projecció del film de Pier Paolo Pasolini "Accattone" presentat per Martí Porter Huerre (Ass. Amics de Miquel Porter) i Juan Manuel García (Cineclub Ass. Enginyers de Barcelona + Grup Pasolini).** Aprofitàvem així per recordar el centenari del naixement de Pasolini.

I per finalitzar l'acte, i de nou recordant els 10 anys del traspàs de Miquel Porter, el grup **Boris i l'altra banda** van presentar **el concert "Casassades d'en Porter"**. Interpretant cançons de Miquel Porter i Enric Casasses.

Barcelona, a 30 d'octubre 2014